

Els dipòsits deixen de ser intocables

Fer pagar part del rescat als estalviadors xipriotes estableix un perillós precedent, segons els experts

El primer *corralito* en euros de la història encén les alarmes. La UE ha trencat a Xipre el tabú de la inviolabilitat dels dipòsits, tot i recomanar protecció especial als petits estalviadors.

DANI SÁNCHEZ UGART

BARCELONA. Amb el rescat de Xipre, els líders europeus van decidir saltar-se les seves pròpies normes. Fins ara, la literatura comunitària posava l'accent en la protecció dels estalviadors i establia que la responsabilitat d'assumir pèrdues en els rescats bancaris correspongués als accionistes, els propietaris de deute i de participacions preferents de les entitats. Per aquest ordre. És a dir, donaven prioritat absoluta als dipositaris i els garantia que, en els pitjor dels casos, tindrien blindats fins a 100.000 euros per compte corrent. Però a l'acord pel rescat que dissabte va signar Xipre amb la *troica* (Comissió Europea, Banc Central Europeu i Fons Monetari Internacional) s'obria la porta a gravar els dipòsits per pagar part del rescat. I, tot i que ahir l'Eurogrup va recomanar protegir "de manera diferent" els estalviadors amb menys de 100.000 euros, Nicòsia només deixarà sense quitança els comptes amb menys de 20.000 euros, segons informava al tancament d'aquesta edició la televisió pública xipriota.

La protecció dels dipòsits, de fet, és la pràctica més estesa en la normativa internacional per evitar fugues de dipòsits i *corralitos* com el que hi ha hagut a Xipre des de dissabte. Però un cop establert el precedent i provocat el primer *corralito* -parcial- en euros, la pregunta que assalta els estalviadors dels països perifèrics és obvia: això pot passar en altres països? D'entrada, ningú a Europa pot descartar categòricament que Itàlia, Espanya o altres països perifèrics puguin necessitar un rescat. I tot i que des de Brussel·les insisteixen a qualificar d'"excepcional" el rescat xipriota, que aplica una quitança als dipositaris, els experts coincideixen a assenyalar que és una decisió "sorprenent" i "ariscada".

Els riscos són "més de percepció que de possibilitats reals", explica Francesc Granell, catedràtic d'economia de la UB. "Això quedarà en l'imaginari dels europeus, que veuen com es trenca la sacrosanta inviolabilitat dels dipòsits", considera el director general de l'Institut d'Estudis Financers, Josep Soler. Els ciutadans dels països perifèrics de la UE veuen com alguns estalviadors de Xipre desembutxaquen els seus diners per salvar els bancs, i hi ha el temor que això desencadeni una fuga de dipòsits, com la que ja hi va haver a Espanya durant l'efervescència del rescat grec. I tampoc no aporta tranquil·litat que des de la *troica* no es descarti taxativament que s'apliquin

"QUI SERÀ EL PRÒXIM?"

La *troica* i els governs dels països rescatats insisteixen a marcar distància amb el rescat de Xipre, però davant del Parlament de Nicòsia els manifestants preguntaven ahir a la UE quina seria la pròxima economia a ser sotmesa als plans de rescat dels creditors internacionals. FILIP SINGER / EFE

Confiança
Els experts alerten que la decisió treu credibilitat a les institucions europees

Distància
Mas-Colell es desmarca de paral·lelismes amb Xipre: "Podem estar tranquils"

mesures similars en futurs rescats. El que sí que és segur, apunten els experts, és que la decisió suposa un dard a la confiança dels europeus en les institucions perquè "ho han fet molt malament", diu Josep Soler, com ho demostra el fet que, abans que s'hagin aprovat les mesures al Parlament, la *troica* i el govern xipriota ja hagin hagut d'introduir canvis d'última hora. "¿Com podem esperar que la gent vagi a votar a les eleccions europees amb aquest panorama?", es pregunta Granell.

Tot i així, és poc probable que la quitança als estalviadors xipriotes tingui un paral·lelisme a Espanya, segons Granell: "Tenen un sistema financer sobredimensionat i que és un niu de diner negre". "A Xipre -afegeix- era més fàcil des del punt de vista dels costos fer pagar als dipositaris". Per començar "hi ha molta gent que pensa que fer pagar als dipositaris és el mateix que fer pagar als russos", explica el professor de la UPF José García Montalvo.

Mas-Colell marca distància

Davant d'aquest neguit, els polítics dels països més vulnerables a la crisi de confiança insisteixen a marcar distància. Ahir el conseller d'Economia de la Generalitat, Andreu Mas-Colell, va dir que "la situació de Xipre és particular": "No ens hem de preocupar". Des del govern espanyol, el ministre d'Indústria, José Manuel Soria, va considerar que el cas de Xipre s'ha de separar "totalment" de la resta. —